

IKT

KANTER

ne hus.

gang med et imponeren-
taby av moderne enebo-

byggearbeidet. Alt som
enkelte har arbeidet op

husene på nært hold.
stageren til byggeplan-
ne som er under opps-

KRISTIANSEN

har et skviskom-
ke gi sig i kast med
skvis av hvilken
er bare en enkelt av
eformer i brdige —
ten vanskeligste, men
enne dens teknikk ellers
e skjebne med Syd i da-

- E, 3, 2
- K, 5
- E, K, D, 7
- D, Kn, 7, 4
- K, Kn, 10, 7
- 7, 6
- Kn, 10, 9, 8
- 10, 5, 2
- D, 6, 5
- E, D, Kn, 4
- 8, 4
- E, K, 8, 3

7 grand. Han hadde 12
og forstod at bare skvisen
ham til det trettende,
at en skvis måtte for-
par konge satt hos den
hadde ruterhold. Men
ikke å gjennemføre
han ikke i tide tok for
Vienna Coup). En hver
rdig med skvisens hem-
side straks se dette vil-

Hvor dypt?

Av

direktør LORENTZ VOGT

Det er tidligere pekt på, at den store undersøkelseskommissjons innstilling måtte endre synet på den utvikling, som førte frem til den tyske okkupasjon. Heimod måtte også synet på okkupasjonstiden og dens forhold forandres. Spørsmålet var bare, hvor langt det område syn vilde evne å trengte inn i folket. 1½ års mørklegging og enarevet agitasjon har alltid megen makt over sinnene.

Spørsmålet er delvis besvart i en av «Aftenpostens» gallupinstitutt foretatte undersøkelse om folks innstilling til spørsmålet om riksrrett. Disse gallupundersøkelser har i den tid de er foretatt vist sig å være meget treffsikre. På spørsmålet om riksrrett eller ikke svarte bare 25 pct., at de ønsket riksrrett. Der er heri ikke noe overraskende. Mere overraskende og mere oplysende er svarene på mot hvem en eventuell riksrrett bør rettas. Resultatet var her:

For riksrrett mot utenriksminister Koht	61 pct.
Forsvarminister Ljungberg	42 -
Statsminister Nygaardsvold	39 -
Stortingets presidentskap	26 -
Hele regjeringen	9 -
Andre	3 -
Ubestemt	14 -

De tre gir tilsammen 184 pct., da flere har nevnt flere personer. Det bemerkelsesverdige er, at der er 50

pct. flere, som vil ha riksrrett mot Nygaardsvold enn mot stortingets presidentskap. Dertil kommer 9 pct., som vil ha hele regjeringen under riksrrett.

Der er her foregått en fullstendig strømkentring inneni det norske folks opfatning. Ennu for et år siden var ministeriet Nygaardsvold helter. Å kritisere dem for deres manglende forberedelse for 9. april 1940 var noe i nærheten av landssvik. De vendte hjem som dommere over det folk, som forlatt og esorientert gjorde feil, mens de led under det nazistiske press. Særlig var dommen sterk over det gamle presidentskap og over stortinget. Det var «prostituert» og måtte ikke samles. Idag er der flere som ønsker riksrrett over statsminister Nygaardsvold — for ikke å tale om Koht og Ljungberg — enn over presidentskapet. De Hambro-sammenkalle det gamle storting, vakte det en strøm av uvilje. Den okte, da han motsatte sig, at medlemmer av ministeriet Nygaardsvold skulde komme med i den påtenkte regjering Paal Berg. I dag tør folk tenke anderledes på det punkt. Hadde ikke Hambro rett?

Undersøkelseskommissjonens innstilling har mektig bidradd til å klarne situasjonen. Men for den som evner å lytte var det lenge givet, at der vilde komme et tilbakeslag. Den ensrettete agitasjon i tyskertiden gjorde i én henseende sin nytte. Folk lærte at man skal ikke tro på ensidig agitasjon. Folk lærte å lese mellom linjene. Og der var meget å lese mellom linjene i avisene efter frigjøringen — ting som ikke satte spor i de store Osloaviser redaksjonspalter. Av de tyske vkinneprosv som blev fremlagt under Quisling-prosessene så man at tyskerne neppe vilde kommet lland, hvis vårt forsvar hadde vært så noenlunde tordet. Antagelig var tyskerne overhodet ikke kommet, hvis vår svakhetstilstand ikke hadde vært så åpenbar. Det forstod titusener av mennesker, selvom der ikke blev skrevet om det. Folk hadde lært å tenke og tie.

Et gammelt ord sier: Man kan narre det hele folk en tid. Man kan narre en del av folket hele tiden. Men man kan aldri narre det hele folk den hele tid. Den tid da man kan narre det hele folk er forbi. Folket er blitt seende. Reaksjonen er kommet, sent — og dog kanskje fortere enn mange våget å håpe.

LORENTZ VOGT

Brev til Tønsbergs Blad

Nasjonalbudgettet.

I nasjonalbudgettet hevdes det at det offentlige, stat og kommune, forbrøker bare 1 milliard kroner pr. år, og vi private forbrøker 6½ milliard. Når statskattene direkte, og især indirekte, utgjør 2½ milliard og hertil lages kommunekassen 1 milliard, tilsammen 3½ milliard, kan det ikke stemme med sannheten. Den antatte inntekt er samtidig satt til 4½ milliard, hertil kommer det skattefrie fradrag. Sannheten er altså, at vi private bare har 1 milliard plus det skattefrie fradrag å leve av. At staten hverken spiser eller drikker ei heller arbeider og som sådan intet bruker, er en annen sak.

Målet for jordbruket er å produsere melk, kjøtt, flesk, ost og egg og litt frukt og grønnsaker med rimelig kraftforimport, står det.

Hvis det norske jordbruk skal baseres på det grunnlag, kan man gå over til betedrift, istedetfor det vi forstår med jordbruk, og da er det rimelig, at bygdene avfolkes, men da er det også sikkert at levestandarden går nedover. Hvis et jordbruk er på 180 mål og med intensiv drift holder 10 melkekuer plus ungdyr, vil det

Fra Landbrukets Priscentral.

Et urolig kor

Prisene er voldsomt høye i

Urolig er
teristikk av
det internas
spesielt eks
vestlige hal
og ned med prisene — i løpet av inne-
svarende måned dog helst i kjøpernes
favør, dvs. en del fall i noteringene.
Men fremdeles ligger kornprisene i
Amerika uvanlig høit. I mars noter-
tes op til nesten 3 dollar pr. bushel
for hvete i Chicago for marslevering
og 275 cents for malterminen. Dette
siste svarer til ca. 50 kroner pr. 100
kg. i norsk mynt. Når så dertil kom-
mer frakt o. a. omkostninger, forstå
man at man med slike innkjøp vilde
komme op i faktisk høie priser her
hjemme. Ennå verre stiller det sig
for øvrig med rugen, som i Vinnipeg
var i 343 cents pr. bushel for malter-
minen, eller over 67 kroner pr. 100 kg.
i norsk mynt. 10. april var den imid-
lertid kommet ned i 55 kroner/kgjen.
Regnet i amerikansk, resp. kanadisk
mynt, steg kornprisene fra januar
1939 til mai 1945 med 120—150 pct. i
Chicago og med 113 pct. for rug og 69
pct. for bygg i Vinnipeg. Siden kri-
gens slutt er de gått ytterligere op

Norge ferdig med i om 2 mån

Havet utenfor nor
• oprensk

(HP). Norge vil bli det første land
i Europa som blir ferdig med mine-
sveiping i de farvann det er pålagt
å rense for miner av den internasio-
nale komiteen IRRA, som holder til i
London. Når man tenker på vår lange
kyst og den sterke minelegning som
blev foretatt i farvannet utenfor
under krigen, vil man forstå at det er
en virkelig bedrift som Sjøforsvarets
marinekommando her har utført.

Det gjenstår ennå en kontroll-
sveiping av halvparten av Skagerak,
som ligger innenfor det norske om-
råde, uttalt orlogskaptein Brække,
som har ledet operasjonene med å
uskadeliggjøre minene i de norske
farvann. Men en av de første dager
blir fem store minesveipers satt inn
for å foreta denne kontroll-sveiping,
og om et par måneder skulde arbeidet
være undgjort for godt.

Selvsagt vil det fra tid til annen
dukke op drivminer som Sjøforsvaret
må ta sig av. Det er ikke til å undgå,
så lenge det ennå finnes havområder,
som ikke er sveipt fri for miner. I
midten av Nordsjøen ligger det såle-
des et felt som engelskmennene er
blitt pålagt å sveipe. Men de er ikke

Jernteppe.